

НАШЫ ДЗЕЯЧЫ І МОДА

КАШУЛІ-
ВЫШЫВАНКІ ЦІ
КАСЦЮМЫ АД ГУЧЫ
СТАР. 5

ГУД ЦІПЕР

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

“БЕЛАЕ” – ГЭТА “ЧОРНАЕ”?

ХАЦЕЛІ
ЯК ЛЕПШ,
А АТРЫМАЛАСЯ...
СТАР. 7

28.10-3.11.2009 г.

ШЫРОКА

ЗАПЛЮШЧАНЫЯ ВОЧЫ

Старшыня камітэта па міжнародных спраўах літоўскага Сейма Аўдронюс Ажубаліс вельмі адкрыта расказаў пра перспектывы ўзаемаадносін Літвы з Беларуссю і Расіяй, а таксама пра парламенцкае жыцце Літоўскай Рэспублікі падчас крызісу.

АБ АДНОСІНАХ

З БЕЛАРУССЮ

— Нядайна ў Вільнюсе прайшоў беларуска-літоўскі форум, на які ўскладваліся даволі вялікія спадзяванні, звязаныя ў тым ліку і з абараонай правоў чалавека ў Беларусі. Ці пачынаюць спраўджаўца гэтая чаканні?

— Беларуска-літоўскі форум не даў ніякіх вынікаў па той прычыне, што ўдзельнікі заплюшчвалі вочы на існуючыя рэаліі. І зараз зноў мае месца падман адно аднаго. Гэта маё меркаванне, а таксама некаторых літоўскіх парламентарыяў. Аб праблемах у Беларусі трэба гаварыць адкрыта і рэзка. Канечнэ, у нас ёсьць і такія палітыкі, якія кажуць, што ў Беларусі добра жывеца селяніну і квітнеть сельская гаспадарка. Але гэта ў асноўным тыя, у каго ёсьць бізнес-планы на Беларусь і хто хоча атрымаць нейкія бо-

Аўдронюс Ажубаліс перакананы ў сваёй правасце

ци такія паводзіны дабаўляюць павагі гэтаму бізнесмену.

Хачу таксама дадаць, што для візіту быў выбраны, мякка кажучы, не вельмі ўдалы час.

Па-першое, якраз у тых дні рыхталіся сумесныя ваенныя расійска-беларускія вучэнні, якія ставілі сваёй мэтай адбіцё «агрэсіі» верагоднага праціўніка, пад якім маюцца

прэзідэнта першым візітам кірауніка замежнай дзяржавы. Таму асабіста ў мяне пасля гэтага форума былі адчуванні як пасля добра га

— Дык чаму ж усё-такі адбываўся гэты візіт?

— Недапрацоўкі нашага міністэрства замежных спраў, халатнасць, недастатковое разуменне іншых, датычных да гэтага візіту асоб.

— Напэўна, у вашым парламенце ёсьць партыі «ястрабаў» (дыялог з беларускімі юладамі толькі пасля выканання імі ўсіх патрабаванняў ЕС) і «галубоў» (гэты дыялог пасля выканання асобных патрабаванняў ЕС). Асабіста Вы «ястраб» ці «голуб»?

— Першым адказаць на гэтае пытанне, трэба вызнаныцца з пастаўленымі мэтамі і задачамі. Напрыклад, калі мы здымалі частку санкцый з Беларусі, то хадзелі прагрэсу. Дык як у такім выпадку трэба называць чалавека, які элементарна хоча выконваць дагавор?

Заканчэнне на стар. 3

Беларуска-літоўскі форум не даў ніякіх вынікаў па той прычыне, што ўдзельнікі заплюшчвалі вочы на існуючыя рэаліі. І зараз зноў мае месца падман адно аднаго. Гэта маё меркаванне, а таксама некаторых літоўскіх парламентарыяў.

нусы ад цяперашніх беларускіх улад. У гэтым плане паказальны, напрыклад, наступны факт. Адзін бізнесмен, седзячы ў зале, дзе праходзіў форум, усклікнуў, калі туды ўваходзіў Аляксандр Лукашэнка: «Спадары, падымайцеся, сустракайце беларускага прэзідэнта!» Згаданы выпадак даволі шырока асвятлялі ў нашых СМИ. Наўрад

на ўвазе вядомыя краіны. Падругое, форум пачынаў сваю работу 16 верасня, а менавіта ў гэты дзень у Мінску 10 гадоў назад былі выкрадзены вядомыя апазіцыйныя палітыкі Віктар Ганчар і яго сябар, прадпрымальнік Анатоль Красоўскі.

Па-трэцяе, прыезд Аляксандра Лукашэнкі стаў для нашага нядайна выбранага

ПРЫЕХАЛИ!

ГРЫБАУСКАЙТЭ АДШЫЛА САННІКАВА

Прэзідэнтка Літвы Даля Грыбаускайтэ цвёрда адказала каардынатару грамадзянскай ініцыятывы «Хартыя-97» Андрэю Саннікаўцу ў часе міжнароднай канфэрэнцыі ў Рызе, піша выданне «Наша ніва».

У часе дыскусіі Саннікаў заяўві, што Грыбаускайтэ зняважыла беларусаў, запрасіўшы Лукашэнку ў Вільню. Вы пагразілі ў гепалітыцы і забыліся пра каштоўнасці, дакараў ён.

Грыбаускайтэ адказала ў вельмі цвярдым тоне: «Калі вы хочаце працягну палітыкі, якая была безвзынковай 10 гадоў, гэта ваша права. А я лічу, што трэба даць шанец — не рэжыму, а беларускаму народу, на тое, каб далучыцца да Еўропы».

Прэзідэнт Эстоніі Томас Ільвэс дадаў: ён за безвізы з рэжымом з Беларуссю. Ён заўважыў, што сітуацыя з правамі чалавека ў Расіі нашмат горшай, чым у Беларусі, тым не менш з Расіяй ЕС дамаўляеца.

«Беларусь — дыктатура, — дадаў Ільвэс, — але не апошння дыктатура ў Еўропе».

Штогадовая канферэнцыя ў Рызе сёлета мела за назыву «Аднаўленне эканомікі пры зменлівай сітуацыі з бяспекай: трансатлантычны парадак дні — 2010». Яна прыйшла 23-24 кастрычніка. У ёй узялі ўдзел кіраунікі трох балтыйскіх краінаў, міністры замежных спраў шэрагу еўрапейскіх дзяржаваў, высокапастаўленыя ўрадоўцы ЗША.

MIKOŁA BUGAI

ЯК НА ВАС УПЛЫВАЕ КРЫЗІС?

З такім пытаннем "Тут і цяпер" звярнулася да жыхароў Вільнюса

ЯЎГЕНІЯ ІВАНАЎНА, ПЕНСІЯНЕРКА:

"НАСТРОЙ АД ГРОШАЙ НЕ ЗАЛЕЖЫЦЬ".

— На мяне крызіс пакуль ніяк не паўпльваў. Я эканоміць ні на чым не стала. Мая пенсія складае 846 літаў. Мне гэтага хапае. Увогуле, усё залежыць не ад колькасці грошай, а ад характару чалавека. Адзін жыве багата і ные ўсё жыццё, а другі жыве больш сціпла, і яму ўсё нармальна. Мы, пенсіянэркі, удовы, збіраемся і святы робім, і бутэльку ставім. Усё нармальна.

РАМУНАС, ГАСПАДАР ЛЕСАПІЛКІ: "НЕ ДА РАСКОШЫ".

— Сённяшні дзень — гэта жах. Нікому нічога не патрэбна — ні дрэва, ні перевозкі. Знікла ў людзей здольнасць купляць. І гэта вельмі сур'ёзна адбіваецца на ўсім бізнесе. Калі я рабіў трывцаць рэйсай з адной машыны ў месяц, дык зараз ледзь-ледзь наскрабаецца пяць штомесачных рэйсай. Дайшло і да эканоміі. Калі ў цябе няма прыбылку, дык хіба можа ісці гаворка пра адпачынак ці новы гардэроб. Я ўжо не кажу пра развіццё справы. Дай Бог уцалець.

АНДРЭЙ, ФАТОГРАФ:

"ПРАДУКТАМИ ХАРЧАВАННЯ НАС ВЫРАТОЎВАЕ ПОЛЬШЧА".

— Мы сталі больш уважліва сачыць за выдаткамі. Зрэшты, мы і да крызісу непатрэбшчыны не куплялі. Аналіз пачалі рабіць.

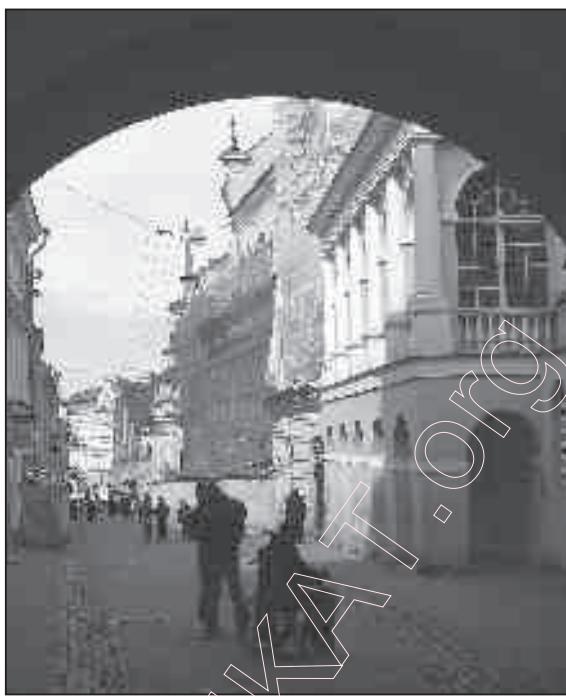
ДАСЛОЎНА

"ЛІТОЎСКІ КУР'ЕР": "У краіне беспрацоўе. Фінансавы крызіс правакуе паліўны. Здзяйсняеца мара мэрый вялікіх гарадоў, і пробкі на дарогах сыходзяць у гісторыю дзянькоў 2008 года, якія ўжо здаюцца вельмі далёкімі. Раскошай становіцца не столькі аўтамабіль, колькі паліва для яго."

У гэтых ж час цэны на камунальныя паслугі ўзляцепі ў космас. Насельніцтва і так ледзь перажыло зіму 2008-2009 гадоў, калі ацяпленне падаражала на 50%. Інфляцыя працягвае расці. Многія ратуюцца, уцякаючы ў ЗША, куды адкрыты бязвізы ўезд. Амерыка да гэтага моманту больш-менш адышла ад восеніскіх узрушэнняў і спецыяльна для аздараўлення сваёй эканомікі адкрыла бязвізы ўезд для жыхароў краін Балтый, Польшчы і г.д.

Беспрацоўнае насельніцтва, якое набрало крэдыты, пачынае страчваць сваю маёмысць. Банкі масава адбіраюць кватэры і прадаюць іх з малатка на аўкцыёнах. Але цэны на нерухомасць упалі ўжо на 50%, таму, нават страціўшы кватэры, людзі застаюцца вінаватымі банкам. З-за фінансавага і паліўнага крызісу ў Літве спыняюцца прадпрыемствы па вырабе мясной і малочнай прадукцыі, хлебазаводы".

У Вільнюсе шмат людзей цяпер у разгубленасці, але нямала жыхароў вераць у светлае заўтра сваёй сталіцы і краіны

Зараз гэта не так масава, але яшчэ паўгода таму асноўныя закупкі рабіліся ў Польшчы. Уся Літва ехала аўтобусамі, легкавікамі па асноўныя прадукты, якія лепш захоўваюцца на Падляшшы. Гэта бакалея, алей, крупы, мука, алкаголь, замарожаныя мясапрадукты, кансервы, макаронныя вырабы. На некаторыя пазіцыі кошты ў Літве і Польшчы разыходзіліся больш чым у два разы. Зараз з'явіліся крамкі, якія гандлююць польскімі таварамі, дзякуючы чаму зменшылася манаполія вялікіх гандлёвых цэнтраў. І людзям ужо няма сэнсу ехаць па муку за сотні кіламетраў. Хіба толькі на нейкія вялікія святы. Найбольш крызіс ударыў па будаўнічай галіне. Я працаў на некалькі гадоў назад на будоўлі. І сёння мае быўляя калегі сядзяць без працы. Многія мняюць кваліфікацыю альбо чакаюць лепшых часоў. Але панікі ні ў каго няма, бо гэта ж не вайна.

ЭГІДЮС СТАНКЯВІЧУС, РАБОТНИК МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦІИ:
"СЯРОД БЮДЖЭТНІКАЎ ПАНУЕ СТРАХ".

— Крызіс мы адчуулі па зніжэнні зарплат на дзесяць працэнт, але эканоміць я не стаў. Як жыў небагата да крызісу, так і жыву. Найбольш цяперашнія эканамічныя цяжкасці закранулы прыватнікаў. Будаўнікі праваліліся ў пекла. Гандляры таксама ўцінуліся, не кажучы пра рэстаратараў. Бо калі бюджет краіны сціскаецца, менш грошай трапляе і туды. Усе плачуць, банкротуюць, акрамя, можа, магазінаў харчавання. Хаця ў іх таксама попыт знізіўся. Я ўжо не кажу пра нерухомасць — там зусім дрэнна. Так што, калі работа ў Літве ёсць, гэта ўжо добра. Ніколі не ведаеш, скороцяць цябе ці не.

ЖАННА, ЖОНКА БІЗНЕСМЕНА:
"ПРА ЎЛАСНЫ ДОМ ПРЫЙШЛОСЯ ЗАБЫЦЬ".

— Што такое крызіс, мы пераканаліся напоўніцу. Па нам ён праехаўся так, што да гэтага пары адышці не можам. Муж пачаў гуляць на рынку нерухомасці. Вельмі ўдала. Пасля арганізаваў будаўнічую фірму. Крута падняліся. Збудавалі дом на трыста квадратных метраў. Што сёння? Дом прададзены за даўгі. Фірмы няма. Здымаем трушчобу на ўскрайніне Вільні. Эканомім на ўсім. Да думак пра пятнік яшчэ не дайшло, але ад былога упэўненасці ў заўтрашнім дні не засталося і следу.

РЭГІТА ДАЎМАНСКАЙТЕ, СТУДЭНТКА:
"ЗАЎТРА БУДЗЕ ЛЕПШ, ЧЫМ СЁNNЯ".

— Канечне, жыць стала горш, і студэнтаў не хочуць браць нават на часовую працу, і бацькі значна менш грошай на кішэнныя расходы выдаткоўваюць. Але я і мае сябры перакананы: цяперашнія цяжкасці часовыя. Заўтра будзе лепш, чым сёння. Мы адна з краін Еўрасаюза, а ён непатапляльны. І мы, літоўцы, у ЕС не апошнія.

ШЫРОКА ЗАПЛЮШЧАНЫЯ ВОЧЫ

Заканчэнне. Пачатак на с. 1

Калі было заяўлена, што беларускі бок будзе працаўца над выбарчым кодаксам, рэгістрацыяй грамадскіх арганізацый і СМІ, значыць, трэба трymаць сваё слова, і тут не так важна, "голуб" ты ці "ястраб".

— Дарэчы, пра санкцыі. Неўзабаве Ёўрасаю зноў вернецца да пытання прыпиненых санкцый супраць асобных высокапастаўленых беларускіх чыноўнікаў. Вы будзе выступаць за аднаўленне гэтых санкцый?

— Не магу вам дакладна адказаць на гэтае пытанне. У любым выпадку ў Літве будуць глядзець на канкрэтныя крокі з боку Беларусі па яе дэмакратызациі.

— З кім у Беларусі вы стаецеся выбудоўваць найбольш плённыя і перспектывныя адносіны?

— У першую чаргу з урадам. Наладжаны пэўныя контакты з Адміністрацыяй презідэнта. У зносінах з беларускім парламентам мы не бачым вялікага сэнсу. Дарэчы, нядайна я прыехаў са Стакгольма, дзе на пасяджэнні старшынія парламенцкіх камітэтаў па міжнародных спраўах краін — членоў ЕС абмярковаўся ход рэалізацыі праграмы "Усходнія партнёрства". Падчас абмеркавання прагучала і такі пункт гледжання: калі ў наступных выбарах беларускага парламента не будуць удзельнічаць кандыдаты ад апазіцыі, то ў такім парламенце наогул няма сэнсу.

ПРА ЛІТОЎСКА-РАСІЙСКІЯ АДНОСІНЫ

— Апошнім часам у нас складваўца вельмі няпростыя адносіны з Расійскай Федэрацияй: то "газавыя", то "малочныя" войны, то нежаданне выдаць чарговы трансферда абыянага крэдыту, то яшчэ што-не-

будзь... А як у вас складваўца сёння адносіны з усходнімі суседдкай?

— Асобныя нашы парламентары радуюцца невялікім зрухам у літоўска-расійскіх адносінах, але асабіста я не ведаю, чаму радавацца, калі нашы транспартныя кампаніі не праpusкаюць на мяжы толькі таму, што ў іх літоўскія нумары. Безумоўна, яны "адхапілі" даволі вялікі кавалак пірага ў выглядзе значнага павелічэння аб'ёму транспартных перевозак у РФ і тым

ПРА ПАРЛАМЕНЦКАЕ ЖЫЦЦЁ Ў ЧАС КРЫЗИСУ

— Нядайна некалькі тысячжыходароў Вільнюса ледзь не штурмавалі будынак парламента, пратэстуючы супраць малаэфектыўнай палітыкі ўлад у час крызісу. Вы не баіцца паўтарэння такіх маштабных акцый пратэсту?

— Тут неабходна адрозніваць сапраўды незадаволеных цяперашнім станам спраў у літоўскай эканоміцы, і тых,

яшчэ цяжэйшымі для нежаданых краін.

— Але, напэўна, і вы, і ўрад не заўсёды маеце рацыю ў тым, што тычыцца вашай работы. Напрыклад, калі мы ехалі да будынка Сейма, таксіст доўга здзекліва гаварыў нам пра псеўдазаконію парламенцкіх расходаў у той час, калі краіна перажывала вельмі нялёгкія часы. Ён наогул сумніваецца, што парламентары прымуць у агляднай будучыні неабходныя эканамічныя рашэнні.

— У нас ёсць пятнаццаць супрацоўнікаў, якія займаюцца сувязямі з грамадскасцю, і асабіста я не разумею, чым канкрэтна яны займаюцца. На жаль, даволі вялікая частка літоўскага грамадства не валодае поўнай інфармацыяй пра работу парламента. Між тым, бюджет Сейма скараціўся на 30 адсоткаў. Заробак парламентарыя наогул знізіўся на 36 адсоткаў. Паводле маёй інфармацыі, гэта рэкордны паказыч для єўрапейскіх краін у крызісныя часы.

— І колькі цяпера складае, напрыклад, ваш заробак?

— Прыблізна 1800 ёура "чыстымі". Мы сапраўды пайшлі на сур'ёзную аптымізацыю нашых расходаў. Больш чым напалову скараціўся ліміт на тэлефонныя звонкі: цяпера парламентарыю бясплатна можна нагаворваць на 180 ёура. Расходы на канцылярскія прылады ўрэзаны з 1000 да 700 ёура. У гэтым плане мы зрабілі больш, чым любыя дзяржаўныя установы ў краіне.

**ВІКТАР АЛЯШКЕВІЧ,
ІВАН БАРЫСАЙ,
НАТАЛЛЯ ФЁДАРАВА.**

Ніхто не можа гарантаваць, што штурм літоўскага парламента больш не паўторыца

самым наступілі, што называюцца, на хвост аналагічнаму расійскаму бізнесу. Аднак хіба цывілізаваныя краіны так робяць у падобных сітуаціях?

Дарэчы, свой этап "малочных" войнаў з Расіяй мы таксама праўшлі. Прычым параднальна нядайна. Ад літоўскіх малочных прадуктаў расіяне адмаўляліся таксама па надуманных прычынах.

Я ўжо больш за дваццаць гадоў у палітыцы і часта без асаблівага напружання бачу прывадныя пасы вялікай палітыкі. Калі два бакі хочуць наладзіць нармальныя адносіны, то гэта можна заўважыць няўзброеным вокам. Адзін расійскі дыпламат неяк сказаў: "Не старайцеся выбудоўваць з Расіяй добрыя адносіны да таго часу, пакуль яна сама гэлага не захоча".

Таму пра ўяўныя знакі пачяллення ў нашых адносінах я размаўляюць не люблю.

хто свядома займаецца арганізацыяй беспарадаку у Літоўскай Рэспубліцы. Магу сказаць, што за два апошнія гады Літва аб'явіла 6 дыпламатаў персонамі нон грата. І гэта не ўлічваючы тых супрацоўнікаў дыпламатычных прадстаўніцтваў у Літве, якіх мы папрасілі ў дабравольным падарку пакінуць нашу тэрыторыю. У цяжкія часы заўсёды знаходзяцца людзі, структуры і краіны, якія хочуць зрабіць гэтыя часы

ДАВЕДКА ТІЦ

Аўдронюс АЖУБАЛІС нарадзіўся ў 1958 годзе ў Вільнюсе. У 1976 г. быў выключаны з Вільнюскага дзяржуніверсітэта за контакты з літоўскай Хельсінкскай групай. З 1982 г. працаўваў журналістам на радыё "Літва", аглядальнікам штотыднёвіка "Атгімімас". З 1991 г. — кіраўнік дэпартамента аналізу і інфармацыі Сейма. З 1996 г. — дэпутат, кіраўнік группы па парламенцкіх адносінах з Вялікабрытаніяй. У 1999—2000 гг. — старшыня камітэта па замежных спраўах Сейма, затым намеснік старшыні гэтага камітэта. У лістападзе 2008 г. зноў абраны старшынёй камітэта па замежных спраўах. Член партыі "Саюз Айчыны — Хрысціянская дэмакратыя". Уваходзіць у группу "За дэмакратычную Беларусь".

ХЭНЛАНА ЗВОЛЬНІЎ ЛУКАШЭНКА?

Падобна на тое, што брэнд "Дынама" (Мінск) нехта сурочый. У футбольным клубе з пачатку стагоддзя памянялася ўжо 20 трэнераў. У хакейным за апошнія 15 месяцаў — 5!

Зваленненне Глена Хэнланы стала шокам практычна для ўсіх. На гэтага канадскага спэцыяліста ледзь не маліліся і заўзятары, і, што больш істотна, кіраўніцтва хакейнай федэрацыі.

Хэнлан ачоліў зборную Беларусі ў 2005-м, і ўжо праз год наша нацыянальная каманда на чэмпіянаце свету заняла 6 месца — найлепшы вынік за ўсю гісторыю краіны. У выніку старшыня Федэрацыі хакею Уладзімір Навумава стала абраў паўночнаамерыканскі вектар. І калі было прынята рашэнне, што мінскае "Дынама" будзе гуляць у Кантынентальнай хакейнай лізе, для клуба пачалі таксама шукаць настаўніка з-за акіяна.

Першым коўчам новага праекта стаў канадзец Пол Гарднэр. На чале "Дынама" ён пратрымаўся паўтара месіца, пасля чаго быў звольнены (яшчэ да пачатку сезона). Справа ўтым, што Гарднэр, па некаторай інфармацыі, вельмі ўпадабаў алкагольныя напоі. Пра гэтыя ягоны хіб было добра вядома і раней, аднак чамусьці беларускія хакейныя босы, прызначаючы Пола, на тое не зважалі.

Абдумаліся позна, у выніку падрыхтоўка да сезона была скамечана, а новым трэнерам прызначаны ледзь не першы супречны амерыканец —

Джон Х'юз. Пры ім "Дынама" стала атабарылася на дне турнірнай табліцы. Навумаваў трывалікі, і пасля чарговай паразы Х'юз быў адпрайлены дадому.

Тады на "Дынама" перакінулі Васіля Спрыданава. Адразу было відавочна, што гэта часовае прызначэнне, да канца сезона. На наступны ж меркавалася пераманіць з Фінляндый Хэнлану, каб ён сумяшчаў кіраўніцтва зборнай і мінскім "Дынама".

Так і атрымалася. Кантракт з Хэнланам быў падпісаны. Таксама былі набыты новыя гульцы, у тым ліку шмат легіянераў са Скандынавіі. Праз эту каманду пачалі жартам называць "финскім "Дынама"".

На пачатку сезона мінскі клуб перамог на сваёй пляцоўцы леташняга чэмпіёна рэгуліярнага сезона "Салава-Юлаева" з Уфы, а таксама моцны омскі "Авангард" са знакамітым Ярамірам Яграм. Будучыня ўяўлялася светлай... Але неўзабаве каманду пачало шторміць. З 26 верасня па 2 кастрычніка "Дынама" прайграла 4 гульні запар, аднак потым справа стала наладжвацца. Пачалася белая паласа — тро перамогі запар. Прайду, гэту серню перапыніла хатняя параза ад хабараўскага "Амура", аднак нікто не чакаў аргыўсноў па выніках гэтай заявы.

Глен Хэнлан катэгарычна не згодны са сваёй "ратуючай" адстаўкай

гульні.

І на пасляматчавую прэсавую канферэнцыю Хэнлан не з'явіўся. Замест яго прыйшоў старшыня хакейнай федэрацыі, які абвясціў пра зваленненне канадца з пасады галоўнага трэнера "Дынама". Навумаваў заяўлі, што самастойна прыняў рашэнне наконт адстаўкі Хэнлану. Пасля гэтага ён патэлефанаваў трэнеру "Гомеля" Аляксандру Андрьеўскаму і прапанаваў яму ачоліць "Дынама". Так у мінскім клубе з'явіўся пяты трэнер за апошнія 15 месяцаў.

Паводле версіі Навумава, Хэнлан сам прасіўся ў адстаўку пасля вышэйзгаданай серыі з 4-х параз. Аднак 26 кастрычніка канадзец абверг гэтую заяву.

— Я ніколі не прасіў ад-

стайдку, — сцвярджаў Хэнлан на ток-шоу "Выбар". — Для таго, каб арганізаваць і сфарміраваць каманду, 7-8 гульняў недастатковы.

Што ж тады прымусіла Навумава тэрмінова зволіць канадца? Ці, дакладней, хто? Натуральна, што загад былому міністру ўнутраных спраў мог адаць толькі адзін чалавек. І Навумаву не заставалася нічога, як падпрацавацца яму і ўзяць адказнасць на сябе, сцвярджае наша крыніца ў клубе.

На карысць гэтай версіі ўскосна сведчыць і прызнанне Андрьеўскага. Гэта вядомы беларускі хакеіст, але ж трэнерам ён працуе толькі паўтара года. Як высветлілася, у Андрьеўскага ёсьць іншыя перавагі: ён — сталы гулец хакейнай каманды Аляксандра Лукашэнкі. Больш за тое, калі гульні "Гомеля" ў чэмпіянаце Беларусі супадалі па часе з лядовымі забавамі кіраўніка дзяржавы, Андрьеўскі кідаў каманду, якую ачоліваў, і ехаў у Мінск. Такая адданасць мусіла быць узнагароджанай...

Пад кіраўніцтвам новага трэнера "Дынама" пачярпела ўжо дзве хатнія паразы ў матчах з не самымі моцнымі сапернікамі. Відавочна, што авантюра з адстаўкай Хэнланана і прызначэннем Андрьеўскага будзе мець дрэнныя наступствы. Бо самадурства ў любой галіне да дабра не даводзіць.

ВАЛЯНЦІН СЫЧ

Вось што расказаў газете "Звязда" аб уласным досведзе перапісу насельніцтва Юльян Місюкевіч, студэнт БДУ.

Перапісам быў заняты ўвесь паток нашага трэцяга курса. Мы атрымалі цэлы касцярычнік без вучобы, але з праизнім на ўсе віды транспарту. Заробак — чатыры базавыя велічыні (150 тысяч).

Не хапала беларускіх бланкаў. Хоць на нашым інструктарскім участку працавала некалькі беларускамоўных перапісчыкаў.

Нам паведамілі, што бланкаў на беларускай мове надруджувалі няшмат. Мяне прасілі іх

ШЧЫРЫХ БЕЛАРУСАЎ ПАБОЛЕЛА

эканоміць, пакідаць на выпадкі, калі людзі самі папросіяць. На выбар бланкі не прапаноўваць.

У сувязі з гэтым узгадваецца выпадак па вуліцы Мелеежа. Чалавек прыйшоў на перапіс 14 кастрычніка ў перапісны пункт. Спытаў, чаму не пропанавалі бланкі на выбар. Усе чатыры перапісчыцы ў голас заяўлі, што беларускамоўныя бланкі пакуль не прывезлі. Чалавек заяўлі, што пойдзе пісаць скаргу ў гарвыканкам. Беларускамоўныя бланкі адразу знайшліся. Перапісчыца і астатнія сталі гаварыць па-беларуску. Развіталіся людзі мілымі сябрамі.

Зайважку пры гэтым, так званыя «Кантрольныя фішкі», «Кантрольна-перапісны ліст» і шэраг іншых папер былі толькі на расейскай.

Значную частку кватэр я наведваў у суботу і нядзялю. Марудна ішла праца: за дзевяцьці гадзін толькі 25 кватэр. У першыя дні на кватэру прыпадала 25 хвілін, у апошнія — 21. Вядома ж, час ішоў на дарогу да наступнай кватэрэ, перапіснога участка, перамовы па дамафонах, званкі ў кватэрэ. У асобныя даводзілася хадзіць

разы тры, каб застаць жыхароў.

Я беларускамоўны, і хачу заўважыць, што толькі прыблізна чатыры працэнты людзей прасілі мяне звяртацца да іх па-расейску. Згаджаўся.

Увогуле, адчуваўся патрыятызм насельніцтва. Людзі смела, з гонарами называюць сябе беларусамі. Ніколі раней не чуў столькі адказаў «шчырых беларус», «чысты беларус», «у нас уся сям'я беларуская», пакуль не пачаў працаваць перапісчыкам. Гэтыя ціхія паўсюдныя прызнанні — адно з вялікіх маіх адкрыццяў.

ЯК БЕЛАРУСКІЯ ДЗЕЯЧЫ ЗА МОДАЙ СОЧАЦЬ

На наступным тыдні ў Беларусі адкрываецца Тыдзень моды "Вясна — лета 2010".

У праграме Тыдня моды — эксклюзіўныя паказы аўтарскіх калекцый беларускіх дызайнероў, фестываль "Лён-2009", а таксама гасцівы паказ святочнага адзення французскага дызайнера Юрыя Кота.

"Тут і цяпер" вырашыла пацікавіцца, ці сочаць за модай вядомыя асобы беларускага грамадства.

СЕВЯРЫНЦУ НЕ ПАДАБАЮЦЦА ГАЛЬШТУКІ

Палітык **Павел Севярынец** не надае вялікага значэння адзенню.

— За модай спецыяльна не сачу, — расказаў Павел "Тут і цяпер". — Я прывык апранацца практычна і проста. Для мяне не мае значэння, з якімі насамі — круглымя, закрученымі альбо квадратнымі — носяць зараз абутак. Проста лічу, што гэта людскія забабоны. Можа, я не маю рагыі, але, на маю думку, абутак і адзенне — гэта не прадметы раскошы, а нешта функцыянальнае. Яно проста павінна быць.

Мая маці — чалавек з добрым пачуццём стылю. І яна трохі турбуюца аб тым, як я выглядаю. Многія рэчы, якія я нашу (строі ці нейкія кашулі) — гэта падарункі сясцёр альбо маці. Калі я сам набываю адзенне, то аддаю перавагу беларускай вытворчасці. Мне здаецца, што беларусы ўмеюць шыць адзенне.

У мaim гардэробе абавязкова мусіць быць чорныя строй, кашуля-вышиванка. А вось гальштукаў там няма. Я проста не бачу ў іх сэнсу. Можа, гэта прагучыць дзеўнавата, але мне падаецца, што без гэтага кавалка тканіны можна абысціся.

ГУБАРЭВІЧ КУПЛЯЕ БЕЛАРУСКАЕ

*Не так даўно лідар АГП **Анатоль Лябедзька** ў інтэр'ю нашаму сайту сказаў, што не набывае беларускі абутак, а аддае перавагу італьянскаму. А вось у намесіка кіраўніка руху "За Свабоду" **Юрасія Губарэвіча** няма фобіі перад беларускім абуткам.*

— Адмыслова за модай не сачу, але імкнуся быць у курсе апошніх тэндэнций. — кажа Губарэвіч. — Мне даволі часця даводзіцца бываць у краінах Еўразвяза, там нешта новае з'яўляецца хутчэй, чым у нас. Але я апранаюся не толькі за мяжой, нармальна стаўлюся і да беларускіх вырабаў. Лічу, што ў нас ёсьць дастаткова якасных рэчы, у тым ліку і абутак.

ШУМЧАНКА СУСТРАКАЕ ПА ВОПРАТЦЫ

*Старшыня РГА "Перспектывы" **Анатоль Шумчанка** не надае ахвотна распавядзе пра тое, ува што ён апранаеца.*

— Я моду адчуваю чыста інтуітыўна, — прызнаеца Шумчанка. — Апранаюся ў нашых прадпрымальнікаў. І звычайна звяртаю ўвагу на тое, як апрануты чалавек. Кажуць у прыказцы, сустракаю па вопратцы. На мой погляд, па зневінім выглядзе кожнага чалавека можна сказаць, як ён ставіцца да самога сябе.

ЯНЕНКА БЯРЭ АДРАЗУ

*Першы сакратар ЦК ЛКСМБ **Дзмітрый Яненка** ўжо доўгі час не можа набыць... звычайнія джынсы.*

— Я за модай не сачу, і ў пытаннях адзення заўзяты кансерватар, — кажа Яненка. — Прытрымліваюся аднаго стылю, не хаджу па буціках, не замаўляю для сябе адзенне па каталогах. Магу апранаць і дзелавыя строй, і спартыўныя рэчы, і джынсы са світэрам.

Апошнім часам я не магу набыць класічныя джынсы, якія былі вельмі папулярнымі ў старыя савецкія часы. Маю на ўвазе звычайнія джынсы, якія сядзяць, прабачце, не на пятай кропцы, а на поясе. Карацей, класічная мадэль, якая чамусьці знікла і з рынку, і з папулярных джынсавых буцікоў.

І яшчэ: некалі ў модзе былі двухбортныя пінжалі, але потым яны таксама зніклі. Яны мне вельмі падабаліся, таму давялося ісці ў атэлье.

Шчыра скажу: магу аддаць апошнія гроши на ту ю рэч, якая

Будзем спадзявацца, што Тыдзень моды Беларусі "Вясна-лета-2010" пераплюне Тыдзень моды Беларусі "Вясна-лета-2007" (на здымку)

мене спадабалася. Нехта, магчыма, палічиць мяне вар'ятам, але калі, напрыклад, на рынку бачу рэч, якая мне надта падабаецца і падыходзіць па ўсіх параметрах, я ніколі не пытаюся пра яе кошт. Адразу кажу: "Бяру!" А потым ужо буду разбірацца з гравім. Таксама ніколі не буду шукаць, дзе можна набыць такую ж самую рэч, але на долар ці дзесяць танней.

АКУЛІН ГЛЯДЗІЦЬ НА ВЕРАСА

Многія даўно заўважылі: бард **Эдуард Акулін** заўсёды выглядае вельмі прывабна. У ягоным гардэробе дэталька падабраная да дэталькі.

— Аднойчы ў сваім жыцці я пачуў самы цудоўны камплімент, — распавядае Акулін. — Гэты было на аўтарскай вечарыне ў музеі Максіма Багдановіча. Адна вельмі прыгожая жанчына сказала мне: "Акулін элегантны, як раяль".

А калі гаварыць пра тое, хто з'яўляецца майм модным суддзей, то гэта, канешне ж, мой малодшы 18-гадовы сын Верас. Ён мае проста ідэальнае пачуццё густу ў адзенні і, па сутнасці, з'яўляецца для мяне арбітрам у гэтай справе.

Я люблю насыць адзенне, якое адпавядае сітуацыі. Калі гэта нейкі дыпламатычны прыём, безумоўна, трэба апранаць гарнітуру. Калі гэта вандробка — я прыхільнік спартовага стылю. А ў звычайнім жыцці люблю уністыль, калі спалучаюцца класіка і спартыўная стылістыка. Люблю насыць джынсы, скруненыя курткі. Я чалавек-вандробнік, чалавек дарогі, таму і апранаюся адпаведна.

МІХАЛЕВІЧ РАІЦЬ ІСЦІ ДА СТЫЛІСТАЎ

Палітык **Алесь Міхалевіч** лічыць, што беларускім палітыкам не зашкодзіць кансультацыя прафесійнага дызайнера альбо мадэльера.

— Мая жонка набывае розныя часопісы, па якіх я адсочаю нейкі тэндэнцыі жаночай моды, — гаворыць Міхалевіч. — Што тычыцца мужчынскай моды, то я аддаю перавагу класічнаму стылю, класічным касцюмам. Рэчы я альбо набываю ў Беларусі ў дастатковыя прыстойных крамах з замежным адзеннем, альбо шью з добраі тканінами.

Думаю, беларускія палітыкі сёння вельмі мала ўдзяляюць увагі такай рэчы, як мода. У Беларусі вырасла пакаленне, якое ведае добрыя замежныя стандарты таго, як трэба апранацца. І беларусы апошнім часам апранаюцца нашмат лепш. Гэту паспрыялі і замежнія серыялы, дзе людзі апрануты абласалютна не па савецкіх традыцыях. І калі па выглядзе беларускіх палітыкаў бачна, што яны родам з Савецкага Саюза, то ніхто іх усур'ёз успрымаць не будзе.

ЛЕРА ТАРАСАВА, спецыяльна для svabodaby.net.

БАЛЬШАВІЦКІ КРЫМІНАЛ-2

Заходняя Беларусь пасля "ўз'яднання"

Уз'яднанне Заходняй і Усходняй Беларусі, 70-годзе якога адзначаюць сёлета ў краіне, вылілася ў шматтысчыяны рэпресіі і ўсталяванне крылавага таталітарнага ладу на "ўсходніх крэсах". Былы супрацоўнік спецслужбаў, даследнік сталінізму Аляксандар Татаранка адкрыў карэспандэнту "Тут і цяпер" новыя, дагэтуль невядомыя доказы злачынстваў саветаў на прыкладзе Баранавіцкай вобласці. Iх маштаб уражвае: ад хабарніцтва ў вялікіх памерах да гвалту дзяцей.

Працяг. Пачатак у мінульым нумары.

ДАВЯДЗЕННЕ ДА САМАГУБСТВА

Вельмі красамоўны дакумент — рашэнне № 737 Баранавіцкага аблвыканкама ад 28 красавіка 1941 "Аб злоджыванні загадчыка Навамышскага фінансавага аддзела (РАЙФА) Мандэля".

"1. Устаноўлена, што тав. Мандэль 20-га лістапада 1940 г. камандзіраваў сваіго шафёра Сірыцу ў гор. Львоў за набыцём аўтазапчастак для машыны РАЙФА, выдаўшы яму наўгунімі і пераводам 5000 руб.

Сірыца закупіў часткі, вярнуўся і прыступіў да рамонту машыны. Мандэль, ведаючы, што часткі набытыя ў прыватных асоб і што ў сувязі з гэтым прадставіць рахункі Сірыца не можа, нягледзячы на гэта, запатрабаваў ад Сірыцы дакументы альбо кампенсацыі грашыма 5000 руб.

У выніку такіх правакацыйных дзеянняў з боку Мандэля Сірыца пасля незаконнага арышту, знаходзячыся ў КПЗ, усадзіў сабе ў грудзі цвік і скончыў жыццё самагубствам.

Зыходзячы з гэтага, выканкам аблсавета дэпутатаў працоўных вырашыў:

1) За злоджыванне па службе і за дыскрэдытацию фінансавых органаў Мандэля Рыгора Ізраілевіча з пасады заг. Навамышскага РАЙФА зняць, даручыць аблпракурору тав. Міхайліву прыцягнуць Мандэля да крымінальнай адказнасці".

ЗДЗЕК З ВУЧНЯЙ

"Саветызацыя заходніх абласцей пачалася з масавага ўвозу савецкіх апаратчыкаў,

якія займалі месцы мясцовых спецыялістаў, — тлумачыць Аляксандар Татаранка. — У разрад непажаданых аднымі з першых патрапілі настаўнікі. Працы пазбавіліся больш як 13 тысяч настаўнікаў-«заходнікаў». Iх месцы займалі нізкакваліфікованыя савецкія кадры. Так, у 1940 годзе ў Баранавіцкай вобласці толькі 7% настаўнікаў мелі вышэйшую адукацыю, тады як 17% маглі пахавацца толькі незакончнай сярэдній і пачатковай".

Не дэйна, што беззаконне панавала не толькі ў чыноўніцкіх кабінетах, але і ў школьніх класах. Архіўныя дакументы толькі пацвярджаюць гэта.

Загад на РАНА № 178 ад 22.11.1940 г.

«За антыпедагагічнае абыходжанне з навучэнцамі, як напрыклад збіванне навучэнцаў Каідана Барыса і Яўсевіча Зноса, злаянку на навучэнцаў ("сволочі", "ослы", "пся крев", і інш.) настаўніка Яркоўская Савелія Юльянавіча зняць з працы і аддаць пад суд.

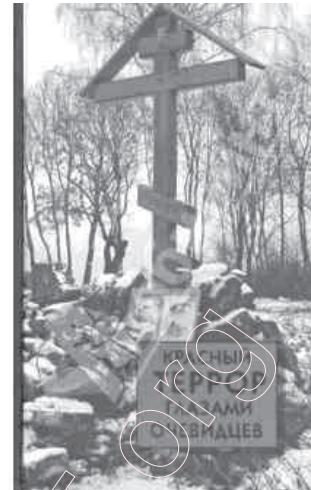
Загадчык Любчанская РАНА Сакалоў.

Загад № 17 па Любчанскім АНА ад 17.02.1941 г.

«1. Настаўнік Сенненскай пачатковай школы тав. Сяменчык Міхail Канстанцінавіч у сваёй працы выкарыстоўваў фізічныя меры пакарання. Як устаноўлена праверкай, тав. Сяменчык М.К. ставіў на калені вучняў: Валенду Леаніда, Талаку Уладзіміра і Конана Мікалая.

Зыходзячы з гэтага, загадваю:

за выкарыстанне буржуазных метадаў выхавання, а таксама за дэрнную падрыхтоўку да ўрокаў абвясціць тав. Сяменчыку Міхailу Кан-

манцінавічу строгую вымову.

Заг. Любчанская РАНА А.Курыленка».

Загад № 18 ад 19.02.1940 г.
«Г/п Любча.

Настаўніцу Хука Веру Яхімаўну за выкарыстанне вучняў у асабістых мэтах, якія пагражалі смерцю вучням (30.12.40 г. паслала двух вучняў у 30-градусны мароз па сваіх асабістых спраўах у іншы населены пункт), за прагул 31.12.40 г. зняць з працы.

Прасіць пракурора Любчанская раёна Свірдовіча прыцягнүць Хука Веру Яхімаўну да судовай адказнасці».

Загад № 56 па Ляхавіцкім РАНА ад 19 лютага 1941 г.

«За прымяnenне фізічных пакаранняў да навучэнцаў і недабраякаснасць праведзеных уроку настаўніцу 1-3 класаў пачатковай сельскай школы ў вёсцы Ведзьма Гладохіну Р.І. зняць з працы. Матэрэялы абследавання передаць пракурору Ляхавіцкага раёна для прыцягнення да крымінальнай адказнасці.

Загадчык РАНА (Кошалеў).

— З документаў бачна, што «былі выпадкі фізічнага ўздзеяння на вучняў у г.п. Мір». Антыпедагагічнае выхаванне шырока ўжывалася таксама і ў іншых раёнах, напрыклад, у школах Стабуцьшчыны. Мэта — «прывіць на ўроках любоў і адданасць да радзімы, бальшавіцкай партыі і вялікага

Сталіна», — распавядае Аляксандар Татаранка.

ЭКСУАЛЬНЫЯ ДАМАГАННІ П'ЯНСТВА

— Асобна варта спыніцца на сэксуальных дамаганнях, — тлумачыць баранавіцкі даследнік. — Iх ад савецкіх настаўнікаў цярпелі не толькі навучэнцы, але і самі педагогі. Ва ўсіх выпадках адзначалася заканамернасць: «усходнікі» не толькі з'яўляліся аматарамі «клубніцай», але і любілі добра выпіць.

Заява загадчыцы Моўчадскага дзіцячага дома Юліі Говар:

“З прычыны таго, што выхавальнік дзіцячага дома Ленід Васільевіч Ратабильскі часцяком выпівае і заліцаеца да выхавальніцы, з чым мне змагаца вельмі цяжка, прашу распараджэння аб перамяшчэнні яго ў іншы дзіцячы дом, дзе дырэктарам з'яўляецца мужчына, у адваротным выпадку ён не выправіца”.

“Дакладная заява. РАНА тав. Кошалеву:

Заг. школы Бабко часта перад заняткамі выпівае, для чаго трывае ў шафе гарэлку. Тав. Бабко ўвесе час прыстае да настаўніцы Дашко, нахабнічае і г.д., за што 9/3 тав. Дашко абдзёрла яму твар і сама ў 12 гадзін ночы ўцякла начаваць да заява працэсіі Юрукія Паўла”.

А вось сціслая, але вельмі красамоўная “Службовая харкторыстыка Гагалушчанкі Міхайлі Васільевіча”, складзеная загадчыкам Ляхавіцкага РАНА 16 верасня 1940 г.: “Працуе дырэктарам Свяціцкай няпоўнай СШ. Былі выпадкі, калі ў школе гналі самагонку”.

А ПАКАРАННЕ?

— Паводле даных, якія ёсць у майі распараджэнні, ніхто з гвалтаўнікоў, п'яніц і катаў перад судом так і не паўстаў, — рэзюмует Аляксандар Татаранка.

**ПАДРЫХТАВАЎ
ЕМЯЛЬЯН МАШЧОНЫ,
БАРАНАВІЧЫ.**

ЯК УСПРЫМАЦЬ ЗА "БЕЛАЕ" "ЧОРНАЕ"

Такой адначасовай колькасці чыноўнага дэсанта на аўтамабілях, што абрыйнуўся нядайна на сельскае насельніцтва Маліёўскай вобласці, людзі не бачылі даўно. А тое быў чарговы так званы Адзіны дзень інфармавання.

НАШЫ КАЗКІ СТАНОВЯЦЦА БЫЛЛЮ...

Звычайна падобная прапагандысцкія акцыі праводзяцца для таго, каб патлумачыць народу, як успрымаць за "белас" тое, што ёсьць "чорным". Таму прымыўка мазготу праходзіць скіпла, у прымусовых аўдыторыях працоўных калектываў, і наяе мала хто звяртае ўвагу. Ну, а тут была іншая нагода. Уесь чыноўны люд узніксаў на пропаганду і праслаўленне Указа № 458 "Аб дзяржайной адраснай сацыяльнай дапамозе".

Пачалі ягонае выкананне з траты немалых дзяржаўных сродкаў — ахоп населеных пунктаў запатрабаваў транспарту, бензіну, адрыву ад не-пасрэднай працы некалькіх дзясяткаў адказных асоб. Пра што ж распавядалі яны прыціхлым людзям, якія таксама былі адарваны ад сваёй працы, каб паслухаць пра тое, якія нашы казкі становяцца быллю? Паралельна з іхнімі расповедамі і мы зрабілі свой маленькі аналіз сутнасці документа і прапанаваных ім мер, якія маюць ашчаслівіць немалую колькасць людзей.

Такім чынам, з 1 студзеня наступнага года для інвалідаў 3-й групы (акрамя тых, што сталі інвалідамі "па п'янцы") і дзяцей да 18 гадоў, якія не прызнаюцца інвалідамі, але маюць паводле медычных паказанняў патрэбу ў дапамозе, уводзіцца новы від дзяржаўной падтрымкі — сацыяльная дапамога на набыццё тэхні-

ных сродкаў сацыяльнай рэабілітацыі ў памеры іх кошту. Говорачы па-людску, цяпер будучы аплачвацца розныя віды пратэзаў (акрамя зубных), артапедычны абудак, слыхавыя аппараты, інсулінавыя шпрыцы, іголкі і тэст-палоскі для вызнання ўзору ў цукру ў крыві.

КАМУНАЛЬНЫЯ ПАСЛУГИ ПЕРШ ЗА ЎСЁ

Апроч гэтага, новым указам прадугледжана, што пры наяўнасці запазычанасці па аплаце жыллёва-камунальных паслуг дзяржаўная адрасная сацыяльная дапамога будзе накіроўвачца ў першачарговым парадку на аплату (поўнасцю альбо часткова) пазначаных паслуг

МИНУСАЙ БОЛЬШ ЧЫМ ПЛЮСАЙ

Павялічваецца крытэрый патрэбнасці для прызначэння грамадзянам адначасовай сацыяльнай дапамогі са 120 да 150% бюджету прафытчнага мінімуму ў сярэднім на душу насельніцтва. Павялічваецца таксама перыяд прызначэння штомесячнай сацыяльнай дапамогі — да шасці месяцаў (раней дапамога прызначалася, як правіла, на трэх месяцы).

Як на самай справе узмацніла наша дзяржава сацыяльную падтрымку маламаёмагаснага насельніцтва ў перыяд сусветнага эканамічнага кryзису? Не можа не кранаць, напрыклад, клопат пра інвалідаў, якім наша дзяржава нарэшце вырашила аказваць дапамогу

Падтрымаць на справе – не так лёгка.

у набыцці неабходных для іх жыцця рэчаў — пратэзаў і г.д. Заўважым толькі, што ў абліютнай большасці развітых краін свету, у тым ліку ва ўсіх наших суседзяў, такая жыццёва неабходная дапамога існуе ўжо не адзін год. Ну, добра, што і ў нас пачалі. Але выдатна бачна, што з іншымі дабромі, абязанымі дакументам, будучы немалымі проблемамі ў тых, хто захоча і будзе мець права імі карыстацца.

У прыватнасці, падчас прызначэння дапамогі сукупны прыбытак сям'і будзе вылічвацца за дванаццаць месяцаў, якія папярэднічалі месяцу звароту (зразу прадугледжаны разлік за трэх месяцы). Калі вы паўгода атрымлівалі нядрэнны заробак, а потым наступную палову сядзелі без кавалка хлеба, дапамогі вы не атрымаеце, бо ў сярэднім за год вы мелі, на погляд нашай "сацыяльна арыентаванай" дзяржавы, цалкам цярпімыя ўмовы жыцця.

Вы таксама не атрымаеце дапамогу ў выпадку, калі працуеце на ўмовах няпоўнага працоўнага часу (за выключэннем асоб, якім найманыя абавязаны прадастаўляць няпоўны рабочы час у адпаведнасці з заканадаўствам) альбо набылі на працягу апошніх дванаццаці месяцаў за ўласныя грошы транспартны сродак.

Асабліва прыкра ад того, што ўлада абліютна забылася пра тое, што раней ужо пазбавіла народ неабходных ільгот. Яшчэ неяк можна пра жыць без ільгот на праезд у грамадскім транспарце, але як пенсіянерам пра жыць без ільгот на лекі, калі цэны на іх растуць амаль кожны дзень?

ганізацый ва ўмовах кризісу перайшла на скарочаны працоўны тыдзень, калі людзей масава пераводзяць на няпоўную тарыфныя стаўкі, — праствацынізм...

ЗА ДАПАМОГАЙ НЕ ХОЧУЦЬ ЗВЯРТАЦЦА...

Пакуль жа, як вядома, людзі сталі ўсё менш звяртатца па дапамогу да дзяржавы. Так, напрыклад, паводле даных за 9 месяцаў бягучага года, у Бялыніцкім раёне за прызначэннем дзяржаўной адраснай сацыяльнай дапамогі зварнулася 189 сямей (у іх складзе 598 чалавек), тады як за аналагічны перыяд мінулага года такія звароты паступілі ад 418 сем'яў, якія налічвалі ў сваёй агульнай колькасці 1341 чалавек.

Адпаведна ўдвая паменшыўся і аўтаматичнай дапамогі. Падобна ж назіраецца і ў Шклousкім раёне. Там за 9 месяцаў 2009 года за прызначэннем дапамогі зварнулася 530 заяўнікаў (год таму за аналагічны перыяд іх было 617). Прызначана дапамога была 507 заяўнікам (1388 чалавек) на суму крыху больш за 2 млн рублёў, што зусім нямнога.

Асабліва прыкра ад того, што ўлада абліютна забылася пра тое, што раней ужо пазбавіла народ неабходных ільгот. Яшчэ неяк можна пра жыць без ільгот на праезд у грамадскім транспарце, але як пенсіянерам пра жыць без ільгот на лекі, калі цэны на іх растуць амаль кожны дзень?

ІВАН БАРЫСАЎ

ДАРЕЧЫ

З 1 студзеня наступнага года для інвалідаў 3-й групы (акрамя тых, што сталі інвалідамі "па п'янцы") і дзяцей да 18 гадоў, якія не прызнаюцца інвалідамі, але маюць паводле медычных паказанняў патрэбу ў дапамозе, уводзіцца новы від дзяржаўной падтрымкі — сацыяльная дапамога на набыццё тэхнічных сродкаў сацыяльнай рэабілітацыі ў памеры іх кошту. Говорачы па-людску, цяпер будучы аплачвацца розныя віды пратэзаў (акрамя зубных), артапедычны абудак, слыхавыя аппараты, інсулінавыя шпрыцы, іголкі і тэст-палоскі для вызнання ўзору ў цукру ў крыві.

НА СТАДЫЁНЕ ЛЕПШ ЗА ЎСЁ... ПІЦЬ ПІВА!

Гэта старое беларускае слова азначае сялянскі двухпавярховы драўляны будынак, на першым паверсе якога захоўваліся прадукты і гаспадарчы інвентар, а на другім – сена. Як назва рэстарана, так і яго месцазнаходжанне выклікаюць шмат пытанняў у віцяблян.

Пакуль вялося будаўніцтва, нікто з жыхароў Віцебска і ўявіць сабе не мог, што за аб'ект узводзіцца на тэрыторыі універсітэта. Паколькі даўно хадзілі чуткі пра рэканструкцыю стадыёна, шмат у каго было ўражанне, што тут узводзяцца нейкія спецыяльныя памяшканні. Тым болей, што столькі кажуць пра здаровы лад жыцця, а на "прэзыдэнцкую лыжню" загнаны ўсіх – ад адміністрацыі універсітэта да студэнтаў-першакурснікаў. Аднак адкрыццё піўной рэстарацыі прадэмансіравала, што паміж заклікамі адрачыся ад шкодных звычак і сапраўднай пазіцыяй універсітэцкага кіраўніцтва – сапраўдная прорва.

– Нам даўно абяцалі пабудаваць новы стадыён, – распавёў студэнт-пяцікурснік Кірыл Зубко. – Абяцанне засталося нявыкананым, больш таго – замест гэтага на тэрыторыі універсітэта з'явілася піцейная ўстанова. Зрэшты, большасць студэнтаў паставілася да гэтага абыякава, хаця дужа цяжка патлумачыць абыякавасць выкладчыкаў, асабліва старэйшага пакалення. Як яны цяпер будуць патрабаваць, каб мы былі дысцыплінаванымі, добра вучыліся, рэгулярна хадзілі

Недалёка ад галоўнага корпуса Віцебскага дзяржаўнага універсітэта, літаральна на спорт-пляцоўцы адкрыўся рэстаран "Лямус", піша regionby.org.

Піва лепш за спорт!

на заняткі, калі альтэрнатыва – вось яна, зусім побач.

Прайда, студэнты могуць дазволіць сабе хіба што паглядзець трансляцыю футбола ў новай рэстарацыі, бо кошты тут куды вышэйшы ў параўнанні з універсітэцкай сталойкай. Студэнт-выпускнік Яўген Каваленка пераканаўся ў гэтым, наведаўшы "Лямус"

неўзабаве пасля адкрыцця.

– Так, студэнт можа дазволіць сабе паабедаць тут, але ... Разы чатыры на месяц! Комплексны абед у нашай сталойцы каштует разоў у дзесяць танней. Тому звычайному студэнту хадзіць у "Лямус" не выпадае.

Першы сакратар прафкама і актывіст БРСМ Андрэй

Радзевіч прапануе акружыць рэстаран плотам, або ўнесці змены ў асартымент:

– Я не супраць знаходжання гэтага "пункта", але каб у продажы не было алкагольных напояў. А больш даступны кошты зрабілі б яго прывабным для студэнтаў.

Але з прапановай зрабіць піўны рэстаран безалкагольным на наўрад ці пагодзяцца тыя, хто рэалізоўваў гэты проект. Планы ў "Лямуса" цалкам супрацьлеглыя: тут збіраюцца наладзіць уласную вытворчасць піва, прычым да двухсот літраў на дзень.

Рэстаран з півам уласнай вытворчасці ды яшчэ з нацыянальным каларытам мог бы стаць сапраўднай адметнасцю ў Віцебску, каб не яго месцазнаходжанне. Між іншым, паводле рашэння аблвыканкама ўсе аб'екты, якія рэалізуюць тытунёвый вырабы, піва і слабаалкагольныя напоі, мусіць быць размешчаныя на адлегласці не менш як адзін кіламетр ад інтэрнатаў або навучальных установ. Нягледзячы на гэта, дазвол на будаўніцтва і адкрыццё "Лямуса" быў атрыманы без проблем.

АЛЕНА ШТРАЛЬ

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ ЧЫТАЦЬ НАШУ ГАЗЕТУ Ў ІНТЕРНЭЦЕ І Ў PDF-ВЕРСII,
ЗАХОДЗЬЦЕ НА САЙТ [WWW.SVABODABY.NET](http://www.svabodaby.net).**

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ АТРЫМЛІВАЦЬ PDF-ВЕРСIU ГАЗЕТЫ,
ПАВЕДАМЦЕ НАМ НА E-MAIL info@svabodaby.net ВАШ ЭЛЕКТРОННЫ АДРАС.**